

*Соцький А. М.**кандидат юридичних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри юриспруденції**Чернівецького інституту**Міжнародного гуманітарного університету**ORCID: 0000-0001-6836-7480*

ПОВНОВАЖЕННЯ ТА КОМПЕТЕНЦІЯ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ В ЛІСОВІЙ СФЕРІ

Анотація. Розкрито повноваження та компетенцію центральних органів виконавчої влади в лісовій сфері.

Аргументовано необхідність утворення Міністерства лісового комплексу України як центральний орган виконавчої влади, що формує та реалізує державну політику в сфері лісового та мисливського господарства, лісової промисловості, охорони, раціонального використання та відтворення лісового фонду, а також здійснює нормативно-правове регулювання суспільних відносин в лісовій сфері.

Відзначено, що доцільність створення даного органу полягає в наступному: 1. утворення Міністерства лісового комплексу України дасть можливість оптимізувати систему центральних органів виконавчої влади шляхом ліквідації Державного агентства лісових ресурсів; 2. уникнення дублювання повноважень між центральними органами виконавчої влади, які здійснюють адміністрування в лісовій сфері, наприклад, повноваження Державного агентства лісових ресурсів України та Державної екологічної інспекції України щодо державного контролю за дотриманням вимог нормативно-правових актів щодо ведення лісового господарства; 3. централізоване адміністрування та чітке визначення завдань та функцій за одним провідним органом дасть можливість більш чітко визначити суб'єктів винних в неналежному чи не виконанні взятих на себе повноважень та відповідати за наслідки своєї діяльності, не перекладаючи вину на інших орган публічного адміністрування в визначеній сфері.

Вважаємо, що Міністерство лісового комплексу України повинно виконувати наступні завдання: – проведення єдиної державної політики лісової сфери; – розробляти проекти та вносити зміни до чинного законодавства, яким урегульовано відносини в лісовій сфері; – вживати заходи щодо охорони, забезпечення раціонального використання та відтворення лісового фонду; – здійснювати адміністрування лісовою сферою; – сприяти підвищенню економічної спроможності лісових ресурсів; – взаємодіяти з іншими державними органами щодо удосконалення лісової сфери та координація їх діяльності; – здійснення державного контролю, моніторингу та аудиту лісового фонду.

Ключові слова: лісові ресурси, публічне адміністрування, лісова сфера, владно-управлінські функції, повноваження та компетенція.

Система органів виконавчої влади лісової сфери є трьох рівневою: Кабінет Міністрів України; центральні органи виконавчої влади та їх територіальні органи; місцеві органи виконавчої влади.

Головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує в межах повноважень, передбачених законом, державну політику у сфері лісового та мисливського господарства є Міндовкілля [1].

Основним завданням Міндовкілля в лісовій сфері є вжиття заходів охорони, захисту, використання та відтворення лісів; реалізація державної політики у сфері охорони, захисту, використання та відтворення лісів; забезпечення формування та в межах повноважень, передбачених законом, реалізація державної політики у сфері лісового господарства.

До повноважень Міндовкілля в лісовій сфері належать: забезпечення нормативно-правового регулювання, а саме розроблення проектів нормативно-правових актів, видання нормативно-правових актів в межах повноважень, передбачених законом, у сфері охорони, захисту, використання та відтворення лісів з питань: затвердження розрахункових лісосік; визначення належності лісових територій до пралісів, квазіпралісів, природних лісів; погоджує рішення обласних, Київської, Севастопольської міських держадміністрацій про надання лісів у постійне користування; здійснює погодження рішення про встановлення ліміту використання лісових ресурсів під час здійснення побічних лісових користувань та лісових ресурсів під час заготівлі другорядних лісових матеріалів; здійснює погодження рішення про: вирубування дерев і чагарників; переведення земельних лісових ділянок до нелісових земель у цілях, пов'язаних з веденням лісового господарства; затверджує нормативи спеціального використання природних рослинних ресурсів та розрахункові лісосіки заготівлі деревини, погоджує матеріали лісовпорядкування; здійснює погодження поділу лісів на категорії та виділення особливо захисних лісових ділянок; здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства у сфері охорони, захисту, використання та відтворення лісів; забезпечує нормативно-правове регулювання, а саме розробляє проекти нормативно-правових актів, видає нормативно-правові акти в межах повноважень, передбачених законом, у сфері лісового господарства з питань: розроблення та організації виконання державних цільових, галузевих та інших програм охорони, захисту, використання та відтворення лісів; визначення пріоритетних напрямів та стратегії розвитку у сфері лісових відносин; умов ведення лісового господарства, якісних та кількісних показників оцінки діяльності в цій сфері та ін. [1].

Таким чином, на сьогодні, Міндовкілля є головним органом в системі органів виконавчої влади, який здійснює публічне адміністрування в лісовій сфері і якому підпорядковане і підзвітне Державне агентство лісових ресурсів України. Разом з тим, слід відзначити, що до червня 2020 року дані функції належали Міністерству аграрної політики та продовольства України. Втім, з прийняттям постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання Міністерства захисту довкілля та при-

родних ресурсів» дані функції перейшли до відання Міндовкілля.

Таким чином, Міністерство аграрної політики та продовольства України, на сьогодні, є суб'єктом загальної компетенції та виконує наступні повноваження: погоджує проекти законів, інших актів законодавства, які надходять на погодження від інших міністерств, центральних та місцевих органів виконавчої влади, готує в межах повноважень, передбачених законом, висновки, зауваження і пропозиції до проектів законів, інших актів законодавства, які подаються на розгляд Кабінету Міністрів України, та проектів законів, внесених на розгляд Верховної Ради України іншими суб'єктами права законодавчої ініціативи [2].

В той же час, на нашу думку, досить спірним є рішення про віднесення по сфері компетенції Міндовкілля сферу лісових ресурсів, з наступних причин: по-перше, сфера лісових ресурсів є самостійною сферою публічного адміністрування, яка включає в себе і лісове господарство, і охорону, використання та відтворення лісів, і лісову промисловість, тобто Міндовкілля не може охопити всі напрямки діяльності лісової сфери; по-друге, ліси України займають близько 1/5 території України та є відновлювальним природним ресурсом, що відповідно потребує постійної уваги зі сторони органів виконавчої влади та вжиття необхідних заходів для ефективного їх використання та відтворення, а також запобігання знелісенню; по-третє, виникає питання щодо результативності діяльності Міндовкілля та Державного агентства лісового господарства України, адже, за результатами моніторингу Державного агентства лісових ресурсів масштаби незаконної вирубки лісу є катастрофічними, а шкода завдана довкіллю і державі є дуже значних обсягів; по-четверте, лісова сфера включає в себе лісову промисловість, систему заходів щодо охорони, використання та відтворення лісів, адміністрування державними підприємствами лісової сфери тощо; по-п'яте, в структурі Міндовкілля функціонує Департамент з питань надрокористування та відтворення довкілля, а питаннями лісу займається лише один відділ лісових ресурсів; по-шосте, якщо проаналізувати зміст постанови Кабінету Міністрів України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади», то слід відмітити, що Міндовкілля координує діяльність як органу управління лісової сфери (Державного агентства лісових ресурсів України), так і контроль-наглядового органу в досліджуваній сфері (Державна екологічна інспекція України), що на нашу думку, спричиняє дисбаланс в здійсненні одночасно даних видів діяльності та може спричинити ситуації фабрикивання результатів їх діяльності.

Таким чином, вважаємо, що на сьогоднішній день, враховуючи стан та кількість лісових насаджень, неурегульованість заходів щодо запобігання знелісенню та його екологічний вплив на навколишнє природне середовище та здоров'я населення, приймаючи до уваги сегменти лісової сфери та їх вплив на економіку країни, вважаємо за необхідне утворити **Міністерство лісового комплексу України як центральний орган виконавчої влади, що формує та реалізує державну політику в сфері лісового та мисливського господарства, лісової промисловості, охорони, раціонального використання та відтворення лісового фонду, а також здійснює нормативно-правове регулювання суспільних відносин в лісовій сфері.**

На нашу думку, доцільність створення даного органу полягає в наступному:

1. утворення Міністерства лісового комплексу України дасть можливість оптимізувати систему центральних органів виконавчої влади шляхом ліквідації Державного агентства лісових ресурсів;

2. уникнення дублювання повноважень між центральними органами виконавчої влади, які здійснюють адміністрування в лісовій сфері, наприклад, повноваження Державного агентства лісових ресурсів України та Державної екологічної інспекції України щодо державного контролю за дотриманням вимог нормативно-правових актів щодо ведення лісового господарства;

3. централізоване адміністрування та чітке визначення завдань та функцій за одним провідним органом дасть можливість більш чітко визначити суб'єктів винних в неналежному чи не виконанні взятих на себе повноважень та відповідати за наслідки своєї діяльності, не перекладаючи вину на інших орган публічного адміністрування в визначеній сфері.

Вважаємо, що Міністерство лісового комплексу України повинно виконувати наступні завдання:

- проведення єдиної державної політики лісової сфери;
- розробляти проекти та вносити зміни до чинного законодавства, яким урегульовано відносини в лісовій сфері;
- вживати заходи щодо охорони, забезпечення раціонального використання та відтворення лісового фонду;
- здійснювати адміністрування лісовою сферою;
- сприяти підвищенню економічної спроможності лісових ресурсів;
- взаємодіяти з іншими державними органами щодо удосконалення лісової сфери та координація їх діяльності;
- здійснення державного контролю, моніторингу та аудиту лісового фонду.

Наступним суб'єктом – центральним органом виконавчої влади в лісовій сфері є Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері управління об'єктами державної власності; регулювання лісового господарства; розробляє та організовує виконання державних цільових, галузевих та інших програм охорони, захисту, використання та відтворення лісів [3].

Ще одним органом виконавчої влади загальної компетенції в лісовій сфері є Міністерство юстиції України.

Міністерство юстиції України відповідно до покладених на нього завдань: 1) розробляє проекти законів та інших нормативно-правових актів; 2) розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавства та подає їх в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України; 2-1) узагальнює практику застосування законодавства та надає методичні рекомендації з питань, що належать до його компетенції; 3) здійснює правову експертизу проектів законів, інших актів законодавства, які подаються на розгляд Кабінету Міністрів України, та проектів законів, які подаються на розгляд Верховної Ради України іншими суб'єктами права законодавчої ініціативи, нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим; 4) готує зауваження і пропозиції до прийнятих Верховною Радою України законів, що надійшли на підпис Президентів України; 5) проводить гендерно-правову експертизу актів законодавства; 6) здійснює в установленому законодавством порядку антикорупційну експертизу нормативно-правових актів та проектів нормативно-правових актів, а також розро-

бляє за її результатами рекомендації щодо усунення виявлених факторів, що спричиняють або можуть спричинити вчиненню корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень; 7) здійснює державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, а також інших органів, акти яких відповідно до законодавства підлягають державній реєстрації; 8) скасовує рішення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, а також інших органів, акти яких відповідно до законодавства підлягають державній реєстрації; 9) перевіряє у міністерствах, інших центральних та місцевих органах виконавчої влади, а також інших органах, акти яких відповідно до законодавства підлягають державній реєстрації, стан додержання законодавства про державну реєстрацію нормативно-правових актів, вимагає у разі потреби подання нормативно-правових актів для державної реєстрації або їх скасування, вносить пропозиції про усунення виявлених порушень і недоліків та притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у допущених порушеннях [4].

Наступним суб'єктом, який на нашу думку, виконує спеціальні завдання та функції в лісовій сфері є Державне агентство лісових ресурсів України.

Основними завданнями Держлісагентства є: 1) реалізація державної політики у сфері лісового та мисливського господарства; 2) внесення на розгляд Міністра захисту довкілля та природних ресурсів пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у сфері лісового та мисливського господарства [5].

До повноважень Державного агентства лісових ресурсів України належить: 1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств і в установленому порядку подає їх Міністрові захисту довкілля та природних ресурсів; 2) вносить Міністрові захисту довкілля та природних ресурсів пропозиції щодо загальнодержавних і регіональних (місцевих) програм з охорони, захисту, використання та відтворення лісів, розвитку мисливського господарства; 3) здійснює в межах повноважень, передбачених законом, міжнародне співробітництво, готує пропозиції щодо укладення та денонсації договорів, укладає міжнародні договори України міжвідомчого характеру, забезпечує виконання узятих Україною зобов'язань за міжнародними договорами з питань, що належать до компетенції Держлісагентства, представляє Україну в роботі міжнародних організацій у сфері лісового та мисливського господарства; 4) здійснює державне управління в галузі ведення лісового і мисливського господарства, а також державного контролю за дотриманням вимог нормативно-правових актів щодо ведення лісового господарства (крім державного контролю з карантину рослин та у сфері захисту рослин); 5) здійснює державне управління територіями та об'єктами природно-заповідного фонду в лісах підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління; 6) організовує ведення лісовпорядкування та впорядкування мисливських угідь; 7) веде державний лісовий кадастр та облік лісів; 8) здійснює моніторинг лісів; 9) приймає рішення про віднесення лісів до відповідної категорії; 10) затверджує вік стиглості деревостанів; 11) орга-

нізує видачу в установленому порядку спеціальних дозволів на використання лісових ресурсів; 12) організовує виконання заходів щодо визначення рівня радіоактивного забруднення лісів, радіаційний контроль лісової продукції, дозиметричний контроль робочих місць та доз опромінення працівників; 13) веде державний кадастр мисливських тварин, що перебувають на території України; 14) здійснює державний контроль за дотриманням законодавства в галузі мисливського господарства і полювання; 15) організовує роботу з укладення з користувачами мисливських угідь договорів про умови ведення мисливського господарства та здійснює контроль за їх виконанням; 16) веде державний облік чисельності і добування мисливських тварин та ін. [5].

В той же час, слід відмітити, що даний орган здійснює також повноваження щодо контролю та нагляду в лісовій сфері, а також щодо притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності. Разом з тим, відзначимо, що по-перше, на підставі аналізу повноважень Державного агентства лісових ресурсів України очевидно, що повноваження виходять за межі визначеного Законом України «Про центральні органи виконавчої влади» статусу даного суб'єкта як «державного агентства», де визначено, що у разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління, центральний орган виконавчої влади утворюється як агентство [6, ч.2, ст.17]; по-друге, наявність контрольно-наглядових та деліктних повноважень спричиняє дублювання, в окремих випадках, з повноваженнями Державної екологічної інспекції України як контролюючого суб'єкта в лісовій сфері. Таким чином, вважаємо за необхідне привести у відповідність повноваження Державного агентства лісового господарства з нормами Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», які визначають адміністративно-правовий статус державного агентства.

Державне агентство лісового господарства України реалізує свої завдання через свої територіальні органи - обласні управління лісового та мисливського господарства.

Знову ж таки, хочемо звернути увагу на відсутності законодавчого унормування напрямків діяльності даних територіальних органів. Маємо на увазі, що напрямками діяльності обласних управлінь лісового та мисливського господарства Державного агентства лісового господарства України є і надання адміністративних послуг, і здійснення контроль-наглядової діяльності, і управління об'єктами державної власності, що належать до сфери управління Державного агентства лісового господарства України.

Так, наприклад, відповідно до Положення про обласні управління лісового та мисливського господарства Державного агентства лісових ресурсів України: 1. надають адміністративні послуги – видають в установленому порядку: посвідчення мисливця; дублікат посвідчення мисливця; щорічну контрольну картку обліку добутої дичини і порушень правил полювання; дублікат щорічної контрольної картки обліку добутої дичини і порушень правил полювання; 2. Здійснюють контроль-наглядову діяльність в сфері лісового господарства: державний контроль за дотриманням вимог нормативно-правових актів щодо ведення лісового господарства (крім державного контролю з карантину рослин та у сфері захисту рослин); державний контроль за дотриманням законодавства в галузі мисливського

господарства і полювання; контроль за виконанням договорів про умови ведення мисливського господарства; 3. управляють об'єктами державної власності, в межах, визначених законодавством [7].

Наступним суб'єктом є Державна екологічна інспекція України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра захисту довкілля та природних ресурсів і який реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів [8].

Основними завданнями Держекоінспекції є: здійснення у межах повноважень, передбачених законом, державного нагляду (контролю) за додержанням вимог законодавства, зокрема, щодо охорони, захисту, використання і відтворення лісів; здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням центральними органами виконавчої влади та їх територіальними органами, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування в частині здійснення делегованих їм повноважень органів виконавчої влади, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності і господарювання, громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, а також юридичними особами – нерезидентами вимог законодавства про охорону, захист, використання та відтворення лісів, зокрема щодо: пошкодження дерев і чагарників, знищення або пошкодження лісових культур, сіянців або саджанців у лісових розплідниках і на плантаціях, природного підросту та самосіву на землях, призначених під відновлення лісу, законності вирубування; повноти та законності здійснених заходів щодо відтворення лісів, зокрема цінними та рідкісними породами дерев, породами, притаманними відповідному регіону, та повноти заходів з догляду за лісовими культурами на землях, призначених під відновлення лісу; раціонального та невиснажливого використання лісових ресурсів; добування продуктів лісу та використання лісових ресурсів; здійснення комплексу необхідних заходів захисту для забезпечення охорони лісів від пожеж, незаконних рубок, шкідників і хвороб, пошкодження внаслідок антропогенного та іншого шкідливого впливу, застосування пестицидів і агрохімікатів у лісовому господарстві та лісах; використання полезахисних лісосмуг, водоохоронних і захисних лісових насаджень; заготівлі деревини в порядку рубок головного користування та здійснення лісогосподарських заходів; експлуатації нових і реконструйованих підприємств, цехів, агрегатів, транспортних шляхів, магістральних трубопроводів, комунальних та інших об'єктів, не забезпечених обладнанням, що запобігає шкідливому впливу на стан і відтворення лісів; збереження корисної для лісу фауни [8]. Суб'єктами здійснення зазначених функцій в лісовій сфері є Державні екологічні інспекції відповідної області.

Державна екологічна інспекція відповідної області (далі – Інспекція) є територіальним органом Держекоінспекції та її підпорядковується.

Суб'єктами, які здійснюють контроль за сплатою податків та рентної плати лісокористувачами – юридичними особами, їх філіями, відділеннями, іншими відокремленими підрозділами, що не мають статусу юридичної особи, постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи з джерел їх походження з України або виконують агентські (представницькі) функції

стосовно таких нерезидентів або їх засновників, фізичні особи (крім фізичних осіб, які мають право безоплатно без видачі спеціального дозволу використовувати лісові ресурси відповідно до лісового законодавства), а також фізичні особи – підприємці, які здійснюють спеціальне використання лісових ресурсів на підставі спеціального дозволу (лісорубного квитка або лісового квитка) або відповідно до умов договору довгострокового тимчасового користування лісами [9, ст.ст.209.17-15-209.17.16, ст.256] є Державна податкова служба України.

Головним органом центральної виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері приватизації, оренди, використання та відчуження державного майна, управління об'єктами державної власності, щодо лісів державної власності, що належать до сфери його управління, а також у сфері державного регулювання оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності, в тому числі, і в сфері лісового господарства є Фонд державного майна України. До повноважень Фонду державного майна України в сфері лісового господарства належить: управління об'єктами державної власності, в тому числі, державними підприємствами лісового господарства; захист майнових прав державних підприємств в сфері лісового господарств.

Спеціальним органом, який забезпечує державний захист конкуренції у підприємницькій діяльності та у сфері публічних закупівель, контролю за додержанням лімітів використання лісових ресурсів та їх перевищення є Антимонопольний комітет України [10, ст.ст.20,21].

Окремі функції щодо охорони та захисту лісового господарства від незаконної вирубки лісу та притягнення винних осіб до відповідальності за протиправні дії щодо лісу виконують Національне агентство з питань запобігання корупції, Національна поліція України.

Література:

1. Деякі питання Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 25 червня 2020 р. № 614. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/614-2020-%D0%BF#Text>
2. Деякі питання діяльності центральних органів виконавчої влади: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 17 лютого 2021 р. № 124. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/124-2021-%D0%BF#Text>
3. Питання Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 11 вересня 2019 р. № 838. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/838-2019-%D0%BF#Text>
4. Про затвердження Положення про Міністерство юстиції України: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 2 липня 2014 р. № 228. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228-2014-%D0%BF#Text>
5. Про затвердження Положення про Державне агентство лісових ресурсів України: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2014 р. № 521. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/521-2014-%D0%BF#Text>
6. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17 березня 2011 року № 3166-VI. *Відомості Верховної Ради України*, 2011. № 38. Ст.385.
7. Про затвердження Положення про обласні управління лісового та мисливського господарства Державного агентства лісових ресурсів України: затв. Наказом Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України від 26 березня 2021 р. №217. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/re36316?an=1>

8. Про затвердження Положення про Державну екологічну інспекцію України: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 19 квітня 2017 р. № 275. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/275-2017-%D0%BF#Text>
9. Податковий кодекс України: Закон України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI. *Відомості Верховної Ради України*, 2011. № 13-14, № 15-16, № 17. Ст.112. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
10. Про Антимонопольний комітет України: Закон України від 26 листопада 1993 року № 3659-XII. *Відомості Верховної Ради України*, 1993. № 50. Ст.472.

Sotskyi A. Powers and competence of central executive bodies in the forest sphere

Summary. The powers and competence of the central executive bodies in the forest sphere are revealed.

The necessity of establishing the Ministry of Forestry of Ukraine as a central executive body that forms and implements state policy in the field of forestry and hunting, forest industry, protection, rational use and reproduction of forest resources, as well as regulatory regulation of public relations in the forestry sector .

It is noted that the expediency of creating this body is as follows: 1. the establishment of the Ministry of Forestry of Ukraine will optimize the system of central executive bodies through the liquidation of the State Agency of Forest

Resources; 2. avoidance of duplication of powers between central executive bodies that carry out administration in the forest sector, for example, the powers of the State Agency of Forest Resources of Ukraine and the State Ecological Inspectorate of Ukraine for state control over compliance with regulations on forestry; 3. Centralized administration and clear definition of tasks and functions for one leading body will make it possible to more clearly identify the subjects guilty of improper or non-fulfillment of their powers and be responsible for the consequences of their activities without shifting the blame to other public administration bodies in a given area .

We believe that the Ministry of Forestry of Ukraine should perform the following tasks: – conducting a unified state policy of the forest sector; – develop projects and make changes to the current legislation, which regulates relations in the forest sector; – take measures to protect, ensure the rational use and reproduction of the forest fund; – to carry out administration of the forest sphere; – to help increase the economic capacity of forest resources; – interact with other government agencies to improve the forest sector and coordinate their activities; – implementation of state control, monitoring and audits of the forest fund.

Key words: forest resources, public administration, forest sphere, power-management functions, powers and competence.